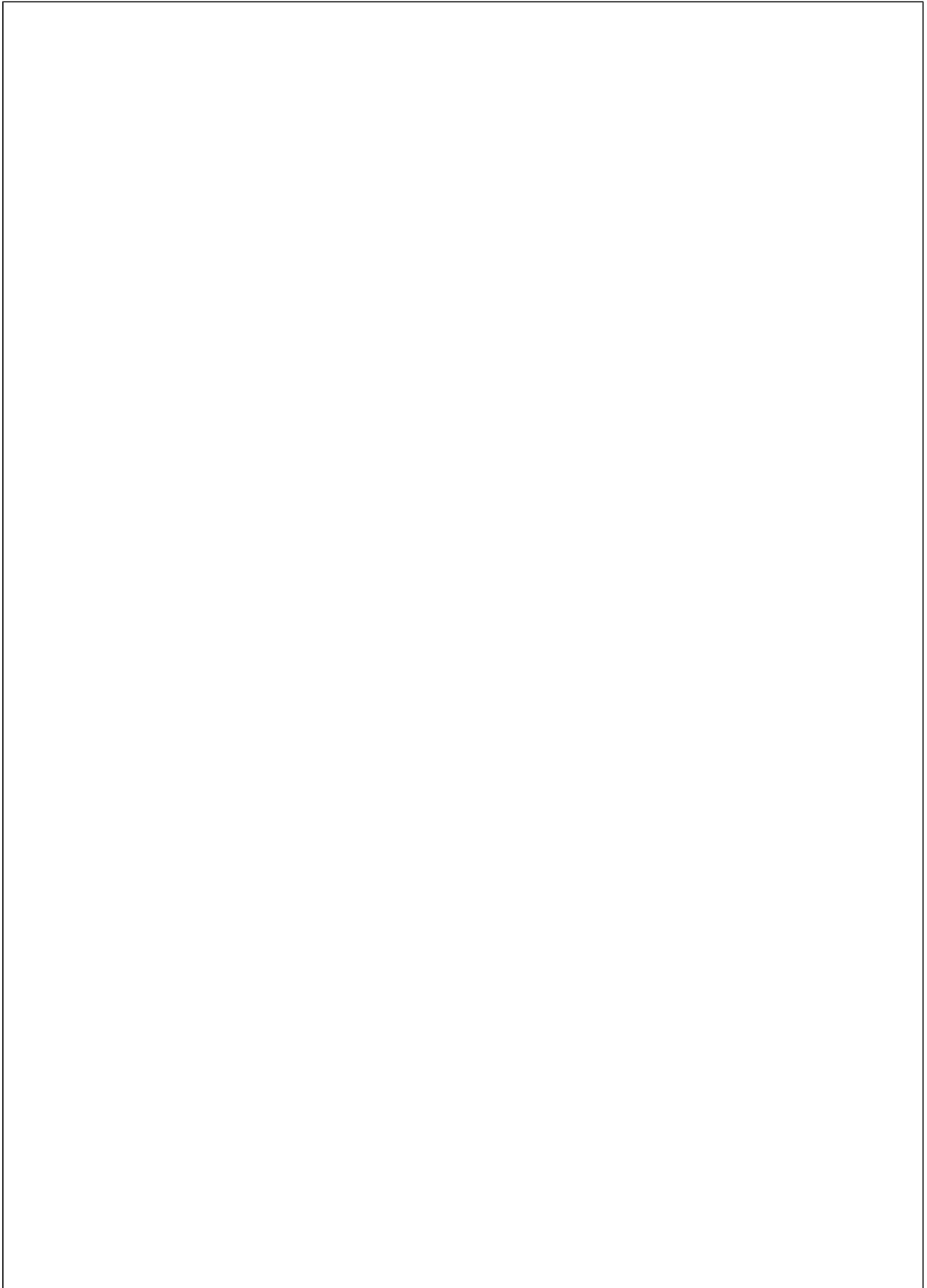

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/206232,Uroczystosc-wreczenia-Krzyzy-Wolnosci-i-Solidarnosci-oraz-meda-li-Reipublicae-Mem.html>
27.02.2026, 15:29

[Następny](#)

[Powrót](#)

Uroczystość wręczenia Krzyży Wolności i Solidarności oraz medali Reipublicae Memoriae Meritum

12 września 2024 r. w Białymstoku zostały wręczone odznaczenia państwowe: Krzyż Wolności i Solidarności oraz medale Reipublicae Memoriae Meritum. W imieniu Prezydenta RP Andrzeja Dudy odznaczenia wręczył zastępca prezesa Instytutu Pamięci Narodowej dr hab. Karol Polejowski.

12.09.2024

[Krzyż Wolności i Solidarności Reipublicae Memoriae Meritum](#)

Krzyżem Wolności i Solidarności zostali odznaczeni:

1. Tadeusz Borowski-Beszta
2. Zenon Urban Juczewski
3. Janusz Kowalewski
4. Marek Roch Kucerow
5. Henryk Łapiński
6. Zygmunt Sienicki
7. Wiesława Szaciłowska
8. Tadeusz Tyszkiewicz
9. Jan Zygmunt Zaniewski
10. Jacek Władysław Żyłka

Pośmiertnie:

11. Alfred Jabłoński
12. Mieczysław Marcinowicz
13. ks. Stanisław Suchowolec

Wręczone zostały również odznaczenia Reipublicae Memoriae Meritum.

Złoty medal otrzymali:

1. Danuta Kaszlej
2. Zbigniew Kaszlej
3. Józef Mozolewski

Brązowy medal otrzymał:

1. Ks. Rafał Arciszewski

Uroczystość wręczenia Krzyży Wolności i Solidarności oraz medali Reipublicae Memoriae Meritum - Białystok, 12 września 2024. Fot. Paula Prudziłowicz (IPN)

Uroczystość wręczenia Krzyży Wolności i Solidarności oraz medali Reipublicae Memoriae Meritum - Białystok, 12 września 2024. Fot. Paula Prudziłowicz (IPN)

Uroczystość wręczenia Krzyży Wolności i Solidarności oraz medali Reipublicae Memoriae Meritum – Białystok, 12 września 2024. Fot. Paula Prudziłowicz (IPN)

Uroczystość wręczenia Krzyży Wolności i Solidarności oraz medali Reipublicae Memoriae Meritum – Białystok, 12 września 2024. Fot. Paula Prudziłowicz (IPN)

Uroczystość wręczenia Krzyży Wolności i Solidarności oraz medali Reipublicae Memoriae Meritum – Białystok, 12 września 2024. Fot. Paula Prudziłowicz (IPN)

Uroczystość wręczenia Krzyży Wolności i Solidarności oraz medali Reipublicae Memoriae Meritum – Białystok, 12 września 2024. Fot. Paula Prudziłowicz (IPN)

Uroczystość wręczenia Krzyży Wolności i Solidarności oraz medali Reipublicae Memoriae Meritum – Białystok, 12 września 2024. Fot. Paula Prudziłowicz (IPN)

Uroczystość wręczenia Krzyży Wolności i Solidarności oraz medali Reipublicae Memoriae Meritum – Białystok, 12 września 2024. Fot. Paula Prudziłowicz (IPN)

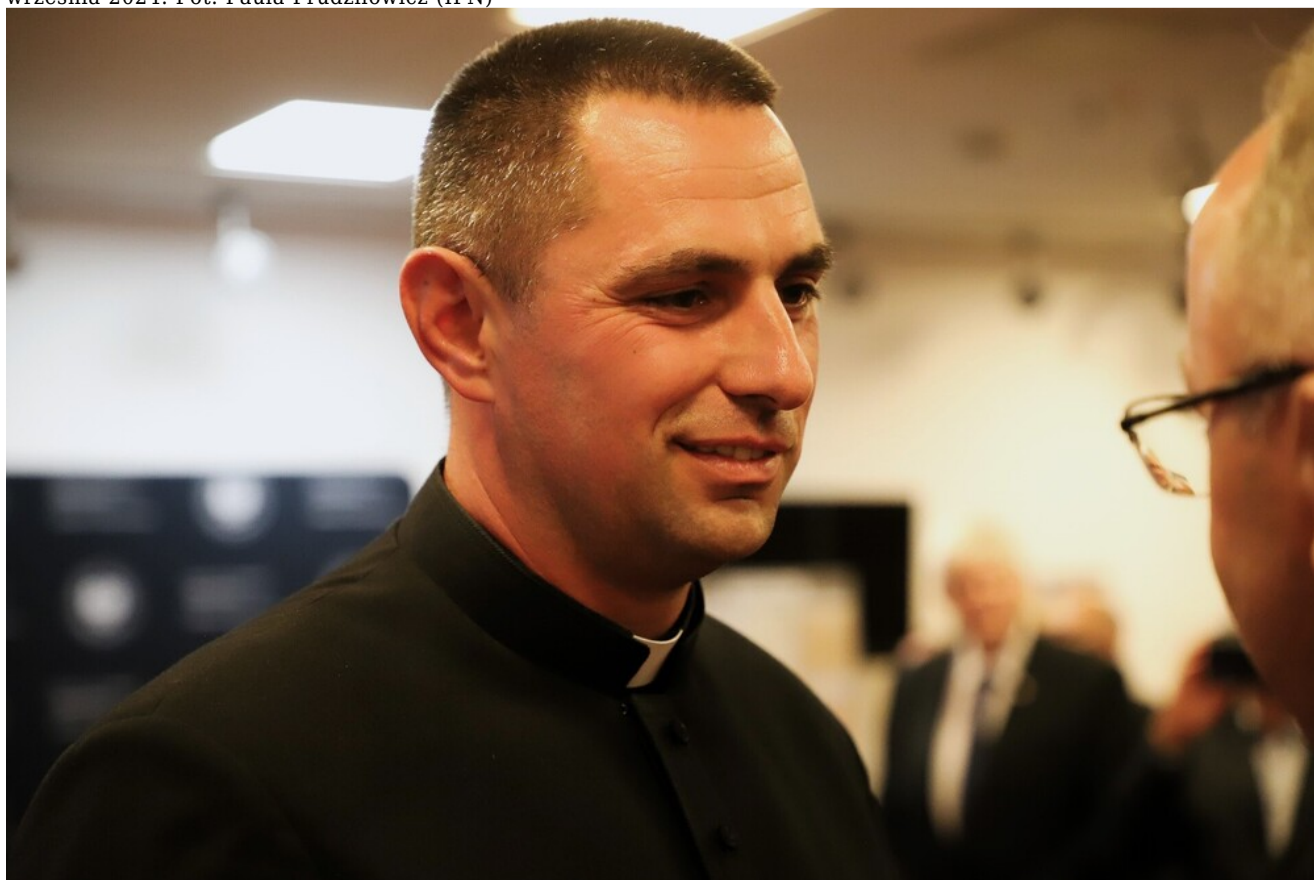
Uroczystość wręczenia Krzyży Wolności i Solidarności oraz medali Reipublicae Memoriae Meritum – Białystok, 12 września 2024. Fot. Paula Prudziłowicz (IPN)

Uroczystość wręczenia Krzyży Wolności i Solidarności oraz medali Reipublicae Memoriae Meritum – Białystok, 12 września 2024. Fot. Paula Prudziłowicz (IPN)

Uroczystość wręczenia Krzyży Wolności i Solidarności oraz medali Reipublicae Memoriae Meritum – Białystok, 12 września 2024. Fot. Paula Prudziłowicz (IPN)

Uroczystość wręczenia Krzyży Wolności i Solidarności oraz medali Reipublicae Memoriae Meritum – Białystok, 12 września 2024. Fot. Paula Prudziłowicz (IPN)

Uroczystość wręczenia Krzyży Wolności i Solidarności oraz medali Reipublicae Memoriae Meritum – Białystok, 12 września 2024. Fot. Paula Prudziłowicz (IPN)

Uroczystość wręczenia Krzyży Wolności i Solidarności oraz medali Reipublicae Memoriae Meritum – Białystok, 12 września 2024. Fot. Paula Prudziłowicz (IPN)

Uroczystość zwieńczył koncert w wykonaniu Małgorzaty Trojanowskiej, Pawła Pecuszoka i Sylwestra Trojanowskiego. Zaprezentowali oni pieśni autorstwa Fryderyka Chopina, Stanisława

Moniuszki oraz Ignacego Jana Paderewskiego.

Delegacja Instytutu Pamięci Narodowej z zastępcą prezesa dr. hab. Karolem Polejowskim na czele złożyła także wieńce na grobie ks. Stanisława Suchowolca w Białymstoku w związku z odznaczeniem go pośmiertnie Krzyżem Wolności i Solidarności.

Delegacja IPN złożyła kwiaty na grobie odznaczonego pośmiertnie ks. Stanisława Suchowolca. Na zdj. zastępca prezesa IPN dr hab. Karol Polejowski - Białystok, 12 września 2024. Fot. Paula Prudziłowicz (IPN)

Delegacja IPN złożyła kwiaty na grobie odnanzonego pośmiertnie ks. Stanisława Suchowolca. Na zdj. zastępca prezesa IPN dr hab. Karol Polejowski i dyrektor białostockiego oddziału IPN dr Marek Jedynak - Białystok, 12 września 2024. Fot. Paula Prudziłowicz (IPN)

Delegacja IPN złożyła kwiaty na grobie odnanzonego pośmiertnie ks. Stanisława Suchowolca - Białystok, 12 września 2024. Fot. Paula Prudziłowicz (IPN)

* * *

Krzyż Wolności i Solidarności został ustanowiony przez Sejm 5 sierpnia 2010 roku. Po raz pierwszy przyznano go w czerwcu 2011 roku przy okazji obchodów 35. rocznicy protestów społecznych w Radomiu. Krzyż nadawany jest przez Prezydenta RP, na wniosek Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej, działaczom opozycji wobec dyktatury komunistycznej za działalność na rzecz odzyskania przez Polskę niepodległości i suwerenności lub respektowanie praw człowieka w PRL. Krzyż Wolności i Solidarności wzorowany jest na Krzyżu Niepodległości z II RP.

Medalem Reipublicae Memoriae Meritum Instytut Pamięci Narodowej honoruje tych, którzy działają na rzecz trwałego upamiętniania wydarzeń i postaci z historii Narodu Polskiego w latach 1917-1990 oraz wspierają IPN w działalności edukacyjnej, naukowej i wydawniczej.

Biogramy osób odznaczonych:

- Tadeusz Borowski-Beszta w latach 1956-57, jako student Akademii Medycznej w Białymstoku, należał do nielegalnej organizacji „Związek Młodych Demokratów”. Uczestniczył w manifestacjach w październiku 1956 r. Z powodu prowadzenia aktywnej działalności w duszpasterstwie akademickim w latach 1970-74 był inwigilowany przez funkcjonariuszy SB. T. Borowski-Beszta kultywował polską pamięć historyczną. Z jego inicjatywy w latach 80. przed szpitalem w Choroszczy postawiono kamień upamiętniający ofiary totalitaryzmów – pacjentów tego szpitala zamordowanych przez Niemców w 1943 r. oraz wywiezionych do ZSRS pod 22 VI 1941 r. Był aktywnym sympatykiem NSZZ „Solidarność”. W latach 1982-84, jako dyrektor Szpitala Psychiatrycznego w Choroszczy, uczestniczył w chronieniu osób zagrożonych aresztowaniem i represjami zapewniając miejsce w szpitalu działaczom opozycji. W latach 1983-84 uczestniczył przechowywaniu wydawnictw drugiego obiegu. W latach 80. angażował się także w działalność białostockiego Klubu Inteligencji Katolickiej. W 1984 r. w działał w społecznym Katolickim Komitecie Budowy Pomnika Ks. Stefana Kardynała Wyszyńskiego w Białymstoku. W 1984 r. na wniosek PZPR został odwołany ze stanowiska dyrektora szpitala. W kwietniu 1989 r. wszedł w skład Regionalnego Komitetu Obywatelskiego „Solidarność” Ziemi Białostockiej.
- Zenon Juczewski od 1981 do 1989 r. był założycielem i przewodniczącym Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w hotelu „Leśny” w Białymstoku. Od 1982 r. do 1986 r. aktywnie działał w Duszpasterstwie Akademickim przy parafii p.w. św. Rocha w Białymstoku, gdzie wraz z ks. Jerzym Gisztańskim prowadził podziemną działalność opozycyjną, przygotowywał spotkania, wykłady, dyskusje z krajowymi przedstawicielami opozycji. Kolportował nielegalne wydawnictwa przywożąc je raz w miesiącu z Warszawy z wydawnictwa NOWa oraz z Krakowa z Wydawnictwa Krzyża Nowohuckiego. Brał udział w manifestacjach oraz w spacerach ul. Lipową w Białymstoku podczas trwania „Dziennika Telewizyjnego”.
- Janusz Kowalewski od 1982 r. był działaczem NSZZ „Solidarność” w białostockich Zakładach Podzespołów Telewizyjnych „Unitra-Biazet”. Pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Wydziałowej. Z powodu podejrzenia o działalność opozycyjną 26 VIII 1982 r. przeszukano jego mieszkanie. Ponadto funkcjonariusze SB podejrzewali, że J. Kowalewski zajmował się kolportażem nielegalnych wydawnictw, m.in. „Wola” i „Tygodnik Mazowsze”, które znaleziono w grudniu 1984 r. na terenie BZPT „Unitra-Biazet” w Białymstoku. Od 5 XI 1982 r. do 4 II 1983 r. J. Kowalewski przebywał na ćwiczeniach wojskowych w jednostce wojskowej Nr 3466 w Czerwonym Borze. Został na nie powołany pomimo trudności w poruszaniu się, będących wynikiem wypadków komunikacyjnych i przyznanej mu w 1971 r. kategorii zdrowia D. Szkolenie wojskowe rezerwistów w tej jednostce nie miało nic wspólnego z realizacją zadań związanych z obronnością kraju, a jedynie służyło walce z opozycją i było dotkliwą represją polityczną. Celem powołania była izolacja przeciwników politycznych. Osoby powołane w celu odbycia ćwiczeń lub do zasadniczej służby wojskowej były poddawane przesłuchaniom, rewizjom i innym szykanom, były też

zmuszane do ciężkiej i często bezsensownej pracy. Poddawano ich ponadto (podobnie jak osadzonych w ośrodkach internowania) indoktrynacji politycznej prowadzonej przez wojskowy aparat polityczno-wychowawczy.

- Marek Roch Kucerow od 1980 r. do 1989 r. był aktywnym członkiem Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Lokomotywni PKP węzła Białystok. Po 13 XII 1981 r. zbierał składki związkowe, współorganizował pozyskanie sztandaru związkowego Lokomotywni PKP Białystok. W zakładzie pracy kolportował regionalne pismo „Biuletyn Informacyjny” NSZZ Solidarność Regionu Białystok oraz bezdebitową prasę przywożoną z Warszawy, Gdańska i Wrocławia. Publicznie prezentował napisy i symbole prawnie zabronione dot. NSZZ „Solidarność” Regionu Białystok. Brał udział w zabronionych spacerach ulicą Lipową w Białymstoku, manifestacjach, pielgrzymkach na Jasną Górę, we mszach w intencji Ojczyzny w kościele p.w. św. Rocha i bazylice katedralnej w Białymstoku oraz wyjazdowych w Warszawie i Suchowoli. 18 VI 1988 r. wszedł w skład pocztu sztandarowego niosącego sztandar „Solidarności” Lokomotywni PKP Białystok podczas procesji religijnej. Z powodu powyższej działalności od 1985 r. do 1989 r. był inwigilowany przez organy bezpieczeństwa państwa.
- Henryk Łapiński był członkiem NSZZ "Solidarność" w Białostockich Zakładach Podzespołów Telewizyjnych „Unitra-Biazet”. Od 5 XI 1982 r. do 3 II 1983 r. był powołany na ćwiczenia rezerwy do JW 3466 w Czerwonym Borze. Czynną służbę wojskową odbywał jako saper w 2. Batalionie Inżynieryjnym Wojsk Obrony Wewnętrznej. Szkolenie wojskowe rezerwistów w tej jednostce nie miało nic wspólnego z realizacją zadań związanych z obronnością kraju, a jedynie służyło walce z opozycją i było dotkliwą represją polityczną. Celem powołania była izolacja przeciwników politycznych. Osoby powołane w celu odbycia ćwiczeń lub do zasadniczej służby wojskowej były poddawane przesłuchaniom, rewizjom i innym szykanom, były też zmuszane do ciężkiej i często bezsensownej pracy. Poddawano ich ponadto (podobnie jak osadzonych w ośrodkach internowania) indoktrynacji politycznej prowadzonej przez wojskowy aparat polityczno-wychowawczy.
- Zygmunt Sienicki prowadził działalność opozycyjną w strukturach NSZZ „Solidarność” Fabryki Wyrobów Runowych „Agnella” w Białymstoku po 13 XII 1981 r.. Był inspiratorem akcji solidarnościowych w zakładzie pracy oraz kolporterem nielegalnych wydawnictw. Aktywnie uczestniczył w Mszach Św. za Ojczyznę w Kościele p.w. św. Stanisława Kostki w Warszawie. W ramach represji za działalność opozycyjną Z. Sienicki został powołany na ćwiczenia wojskowe w jednostce wojskowej nr 3466 w Czerwonym Borze od 5 XI 1982 r. do 3 II 1983 r. Szkolenie wojskowe rezerwistów w tej jednostce nie miało nic wspólnego z realizacją zadań związanych z obronnością kraju, a jedynie służyło walce z opozycją i było dotkliwą represją polityczną. Celem powołania była izolacja przeciwników politycznych. Osoby powołane w celu odbycia ćwiczeń lub do zasadniczej służby wojskowej były poddawane przesłuchaniom, rewizjom i innym szykanom, były też zmuszane do ciężkiej i często bezsensownej pracy. Poddawano ich ponadto (podobnie jak osadzonych w ośrodkach internowania) indoktrynacji politycznej prowadzonej przez wojskowy aparat polityczno-wychowawczy. Był jednym z inspiratorów zawieszenia krzyża w Fabryce Wyrobów Runowych „Agnella” w nocy z 22 na 23 III 1988 r.. W latach 1982–88 Z. Sienicki z powodu działalności opozycyjnej był inwigilowany przez SB.
- Wiesława Szaciłowska po wprowadzeniu stanu wojennego prowadziła aktywną działalność w NSZZ „Solidarność”. Zajmowała się kolportażem podziemnych materiałów wśród białostockich działaczy „Solidarności”. W 1986 r. Wiesława Szaciłowska wstąpiła do Konfederacji Polski Niepodległej. W latach 1986–89 brała udział w manifestacjach antykomunistycznych organizowanych przez KPN, zajmowała się kolportażem nielegalnych wydawnictw. Była autorką tekstów do „Opinii Białostockiej” – podziemnego pisma KPN-u w Białymstoku.
- Tadeusz Tyszkiewicz był aktywnym działaczem NSZZ „Solidarność” w Czarnej Białostockiej, który

po 13 XII 1981 r. kontynuował swoją działalność. Zajmował się kolportażem i redagowaniem nielegalnego Biuletynu Informacyjnego „Cień” sygnowanego przez Terenową Komisję Koordynacyjną „Solidarność” w Czarnej Białostockiej. Pismo było wydawane w latach 1982-86. 23 IX 1982 r. funkcjonariusze wyd. V SB w Białymstoku przeprowadzili rewizję w miejscu pracy i zamieszkania T. Tyszkiewicza. 21 III 1985 r. został zatrzymany przez Straż Przemysłową Fabryki Maszyn Rolniczych „Agromet” w Czarnej Białostockiej, ponieważ wnosił na teren zakładu zdjęcia o tematyce religijnej nawiązujące tematyką do „Solidarności” oraz biuletyn Regionu Mazowsze. Przeprowadzono wówczas kolejną rewizję w miejscu zamieszkania T. Tyszkiewicza.

- Jan Zygmunt Zaniewski był aktywnym działaczem NSZZ „Solidarność” w Fabryce Przyrządów i Uchwytów „Ponar-Biał” w Białymstoku. Uczestniczył w przerwach w pracy 15 XII 1981 r. oraz 13 V 1982 r. W związku z tym był rozpracowywany operacyjnie przez SB w latach 1981-82. J. Z. Zaniewski został powołany na ćwiczenia wojskowe w Wojskowym Obozie Internowania w jednostce wojskowej nr 3466 w Czerwonym Borze od 5 XI 1982 r. do 3 II 1983 r. Szkolenie wojskowe rezerwistów w tej jednostce nie miało nic wspólnego z realizacją zadań związanych z obronnością kraju, a jedynie służyło walce z opozycją i było dotkliwą represją polityczną. Celem powołania była izolacja przeciwników politycznych. Osoby powołane w celu odbycia ćwiczeń lub do zasadniczej służby wojskowej były poddawane przesłuchaniom, rewizjom i innym szykanom, były też zmuszane do ciężkiej i często bezsensownej pracy. Poddawano ich ponadto (podobnie jak osadzonych w ośrodkach internowania) indoktrynacji politycznej prowadzonej przez wojskowy aparat polityczno-wychowawczy.
- Jacek Władysław Żyłka był aktywnym działaczem NSZZ „Solidarność” w Białostockiej Fabryce Mebli. Z tego powodu był rozpracowywany operacyjnie przez SB w latach 1980-81 r. J. W. Żyłka został powołany na ćwiczenia wojskowe w Wojskowym Obozie Internowania w jednostce wojskowej nr 3466 w Czerwonym Borze od 5 XI 1982 r. do 3 II 1983 r. Szkolenie wojskowe rezerwistów w tej jednostce nie miało nic wspólnego z realizacją zadań związanych z obronnością kraju, a jedynie służyło walce z opozycją i było dotkliwą represją polityczną. Celem powołania była izolacja przeciwników politycznych. Osoby powołane w celu odbycia ćwiczeń lub do zasadniczej służby wojskowej były poddawane przesłuchaniom, rewizjom i innym szykanom, były też zmuszane do ciężkiej i często bezsensownej pracy. Poddawano ich ponadto (podobnie jak osadzonych w ośrodkach internowania) indoktrynacji politycznej prowadzonej przez wojskowy aparat polityczno-wychowawczy.

Biogramy osób pośmiertnie odznaczonych:

- Alfred Jabłoński od 1980 roku był aktywnym działaczem NSZZ „Solidarność” przy Fabryce Maszyn Rolniczych „Agromet” w Czarnej Białostockiej. Po 13 XII 1981 r. działał w nielegalnych strukturach NSZZ „Solidarność” w Czarnej Białostockiej. W latach 1982-85 zajmował się drukiem i kolportażem pisma „Cień” wydawanego od 1982 do 1986 r. przez Tymczasową Komisję Koordynacyjną „Solidarność” w Czarnej Białostockiej. A. Jabłoński brał czynny udział w przygotowaniach do Mszy Św. 9 VI 1985 r. w Suchowoli dla mieszkańców Czarnej Białostockiej, m.in. zamówił wieniec z biało-czerwonych goździków ułożonych w kształcie mapy Polski z literą „V” pośrodku. 21 marca 1985 r. A. Jabłoński został zatrzymany przez Straż Przemysłową FMR „Agromet” w Czarnej Białostockiej z powodu wniesienia na teren zakładu zdjęć o tematyce religijnej nawiązującej do „Solidarności” oraz biuletynu Regionu Mazowsze NSZZ „Solidarność”.
- Mieczysław Marcinowicz od 1980 roku był aktywnym działaczem NSZZ „Solidarność” przy Fabryce Maszyn Rolniczych „Agromet” w Czarnej Białostockiej – członkiem Komitetu Zakładowego NSZZ „Solidarność” w tymże zakładzie. W latach 1982-88 prowadził nielegalną działalność w podziemnych strukturach NSZZ „Solidarność” w Czarnej Białostockiej. Pełnił funkcje łącznika przy kolportażu nielegalnej prasy i Biuletynu Informacyjnego „Cień”

wydawanego od 1982 do 1986 roku przez Tymczasową Komisję Koordynacyjną „Solidarność” w Czarnej Białostockiej. Brał czynny udział w Mszach Św. w intencji ojczyzny w Warszawie, Suchowoli i Czarnej Białostockiej.

- Stanisław Suchowolec od października 1983 r. był wikariuszem w parafii p.w. Św. Apostołów Piotra i Pawła w Suchowoli. Od października 1984 r. celebrował tam comiesięczne Msze Św. za Ojczyznę, w trakcie których wygłaszał kazania o treściach patriotycznych. Po zamordowaniu ks. Jerzego Popiełuszki odprawiał msze w jego intencji, a także był pomysłodawcą utworzenia izby pamięci i symbolicznego grobu ks. Jerzego Popiełuszki w Suchowoli. W 1986 r. został przeniesiony do parafii p.w. Niepokalanego Serca Maryi w Białymstoku-Dojlidach, gdzie szybko nawiązał kontakty ze środowiskiem białostockich opozycjonistów. Był kapłanem białostockich struktur Konfederacji Polski Niepodległej, a od 1988 r. NSZZ „Solidarność”. Odprawiał Msze Św. za Ojczyznę. Organizował również wyjazdy na takie msze do Warszawy. Był inicjatorem budowy symbolicznego grobu ks. Jerzego Popiełuszki obok dojlidzkiej świątyni. Zarówno w czasie pracy w parafii w Suchowoli, jak i w Białymstoku jego patriotyczna działalność była powodem zainteresowania Służby Bezpieczeństwa. Był inwigilowany przez tajnych współpracowników. Kilkakrotnie otrzymywał anonimowe listy z pogrózkami. Ks. S. Suchowolec zginął tragicznie w nocy z 29 na 30 stycznia 1989 r. w swoim mieszkaniu na plebanii. W tym czasie wybuchł tam również pożar. Wiele wskazuje na to, że śmierć ta była spowodowana działaniami funkcjonariuszy SB.
- Danuta Kaszlej nauczycielka historii w II LO w Augustowie oraz prezes Klubu Historycznego im. Armii Krajowej w Augustowie. Od lat współpracuje z Oddziałem IPN w Białymstoku organizując uroczystości na terenie pow. augustowskiego związane z bitwą niemeńską, agresją ZSRS na Polskę, obławą augustowską oraz Narodowym Dniem Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”. Angażuje młodzież do udziału w projektach edukacyjnych organizowanych przez IPN. Inicjatorka upamiętnienia w Sztabinie poświęconego ofiarom obławy augustowskiej. Symbolem troski Danuty Kaszlej o lokalne pomniki historii jest działanie na rzecz zachowania tzw. „Domu Turka”, w którym po zakończeniu II wojny światowej mieściła się katownia NKWD i UB. W swojej działalności pedagogicznej i społecznej kultywuje wartości zgodne z misją Instytutu Pamięci Narodowej, krzewi wśród uczniów patriotyzm, organizuje akcje sprzątania grobów osób zasłużonych dla walk o wolność i niepodległość Polski. Uwrażliwia młode pokolenie na los wciąż żyjących weteranów.
- Zbigniew Kaszlej od lat współpracuje i wspiera działalność Oddziału IPN w Białymstoku poprzez organizację rocznic patriotycznych na terenie Augustowszczyzny zw. z wojną polsko-bolszewicką, agresją ZSRS na Polskę, Armią Krajową i „Żołnierzami Wyklętymi” ze szczególnym uwzględnieniem obławy augustowskiej. Wieloletni członek Komitetu Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa Narodu Polskiego powołanego przy białostockim oddziale IPN. Jest inicjatorem upamiętnienia Zygmunta Ostrowskiego „Grota” i Marii Ostrowskiej „Wierzby”, żołnierzy AK z Żarnowa. Zaangażowany w zachowanie tzw. „Domu Turka” w Augustowie, katowni NKWD i UB. Autor wielu publikacji związanych z historią regionalną w okresie i po zakończeniu II wojny światowej. Sporządził ewidencję żołnierzy Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie oraz żołnierzy podziemia niepodległościowego pochodzących z pow. augustowskiego. Stale sporządza dokumentację fotograficzną i opisy grobów bohaterów i poległych w walkach o wolność i niepodległość Polski spoczywających na cmentarzach m.in. w Augustowie, Bargłowie Kościelnym, Sztabinie, stanowiąca nieocenioną wartość w realizacji zadań wynikających z ustawy o grobach weteranów walk o wolność i niepodległość Polski.
- Józef Mozolewski od 1993 r. przewodniczący Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność”. Od wielu lat współpracuje z Oddziałem IPN w Białymstoku. Inicjator upamiętnień dot. wydarzeń i postaci związanych z lokalną „Solidarnością”. W 40. rocznicę podpisania porozumień

sierpniowych na siedzibie ZRP NSZZ „Solidarność” w Białymstoku umieszczono okolicznościową tablicę. Dzięki jego staraniom wyremontowano w 2023 r. ze środków zebranych przez członków białostockiej „Solidarności” grobu weterana śp. Michała Pietkiewicza (uczestnika kampanii wrześniowej 1939 r. oraz wiceprzewodniczącego Zarządu Regionu Białystok NSZZ „Solidarność”). Propaguje wiedzę o „Solidarności” w społeczności lokalnej. Współautor części wystawy „TU rodziła się Solidarność” poświęconej woj. podlaskiemu. Aktywnie współpracuje z Oddziałem Instytutu Pamięci Narodowej w Białymstoku w organizacji uroczystości rocznicowych podpisania porozumień sierpniowych oraz wprowadzenia stanu wojennego.

- Ksiądz Rafał Arciszewski – proboszcz parafii pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marii Panny w Tryczówce. Jako rektor kościoła angażuje się w przedsięwzięcia związane z upamiętnianiem faktów, wydarzeń i postaci związanych z walką i męczeństwem Narodu Polskiego. Razem z IPN prowadzi działania mające na celu popularyzację postaci cichociemnego płk. Jana Kamieńskiego. Dzięki jego staraniom i zaangażowaniu zostało wpisanych do ewidencji grobów weteranów kilka mogił. Zainicjował budowę lapidarium, na którym umieszczono tablice pamiątkowe. Doceniany jest za pracowitość, zaangażowanie i oddanie sprawom patriotycznym przez społeczeństwo. Z jego pomocą odnowiono grób weterana spod Monte Cassino ks. Pawła Sargiewicza. Zaangażowany we współpracę z IPN. Angażuje młodzież w projekty IPN mające na celu propagowanie wartości patriotycznych oraz popularyzację historii naszego kraju. Aktywnie brał udział w projekcie edukacyjno-upamiętniającym. „Śladami bohaterów” (2019). Opiekuje się zapomnianymi miejscami pamięci narodowej, zachęca do takich działań młodzież, w tym harcerzy.

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

Białystok

Białystok

Krzyż Wolności i Solidarności, Medal Reipublicae Memoriae Meritum

Krzyż Wolności i Solidarności